

PUIUL

Film

Puiu, regizat de Anastassiya Biryucheva, Kazahstan, 2022

Competențe consiliere și orientare:

Autocunoaștere: factori care influențează încrederea în sine. Autocontrol emoțional;
Comunicare: forme de comunicare, comunicarea în familie, respectarea punctelor alternative de vedere.

Fișa poate fi folosită și la următoarele materii:

Limba și literatura română, geografie, istorie, psihologie

Competențe cinematografice:

Cinemaul kazah, înțelegerea construcției de personaj

Nivel

Clasa a IX-a - a XII-a

Fișă dezvoltată de Iris Irodi și Vlad Belcin, cu ajutorul Raluței Gordan, psihoterapeut.

Editor: Craița Nanu

CUPRINS

■ Despre film

- Sinopsis film
- Despre regizoare

■ Elemente de contextualizare

- Context local - Kazahstan, înainte, în timpul și după dominația sovietică
- Context local - URSS, independența și modernizarea
- Context cinematografic - Cinemaul kazah
- Context tematic - Situația familiilor monoparentale din Kazahstan

■ (re)Vizionarea filmului

- Două tipuri de răspuns la aceeași problemă - lipsa tatălui
- Ce ne spune psihoterapeutul despre asta?
- Elementele poveștii - Cine este personajul principal?
- Particularizarea personajelor cu mijloace vizuale
- Este Artur retardat?
- Ce ne spune psihoterapeutul despre asta?

■ Post-vizionare, alte subiecte posibile

- Filme *coming of age*

■ Sugestii de întrebări și activități în clasă

■ Filmografie

PUIUL

SINOPSIS

Puiul este povestea maturizării a doi adolescenți crescuți fără tată.

Karim este un „băiat de cartier”, obraznic, arogant și obișnuit să îi tachineze pe cei din jur, căutând să îi fie acordată atenția care îi lipsește în familie. Părinții săi sunt înstăriți, dar separați, iar tatăl său locuiește cu o altă femeie și îl copleșește cu cadouri de fiecare dată când îl vizitează, motiv pentru care mama sa este mereu revoltată și lipsită de înțelegere față de el.

Artur este un băiat liniștit și afectuos, care locuiește în vecinătate, iar mama sa, văduvă, îl crește cu multă dragoste și atenție. Oamenii din cartier îl consideră înapoiat intelectual din cauza mutismului său și îl batjocoresc numindu-l „Puiul” pentru că merge zilnic la magazin să fure câte un ou.

Cei doi ajung să se confrunte, iar acest conflict îi schimbă pe amândoi fundamental.

Sursă foto: Giffoni Film Festival - <https://www.giffonifilmfestival.it/en/film-giffoni-2022/5157-chicken.html>

DESPRE REGIZOARE

Anastasiya Biryucheva este o actriță și regizoare născută în Kazahstan. A început să joace de la vârsta de 3 ani și a apărut în mai mult de 15 filme.

A avut rolul principal feminin în filmul *The First Rains of Spring*, câștigător al Marelui Premiu Eurasia-2011. Și-a continuat cariera cu un rol în filmul *La voix des steppes*, coproducție Franța-Kazahstan-Rusia.

Experiența sa în spatele camerei a început ca asistent de actori la serialul *Marco Polo* și asistent de regie la filmul *Poka - Heisst Tschüss auf Russisch*.

În prezent, ea continuă să lucreze în cinematografie ca regizor secund. Scurtmetrajul *Puiul* este debutul ei ca regizoare.

ELEMENTE DE CONTEXTUALIZARE

CONTEXT LOCAL - KAZAHSTAN, ÎNAINTE, ÎN TIMPUL ȘI DUPĂ DOMINAȚIA SOVIETICĂ

Kazahstan este cel mai mare stat din Asia Centrală și al nouălea ca suprafață de pe întreg globul, având o istorie îndelungată, influențată de migrarea triburilor nomade și de comerțul pe Drumul Mătăsii.

Data fiind întinderea sa impresionantă și resursele naturale bogate, Kazahstanul a reprezentat încă din Epoca Bronzului o regiune disputată de diverse populații, migratoare sau sedentare, de la civilizația Androvnno, la sciții, mongoli și uzbeki. Între secolele 15-16, însă, un grup etnic separatist de uzbeki, numiți kazahi, au reușit să pună stăpânire pe mare parte din teritoriul actual al Kazahstanului sub forma unui imperiu nomad, care, sub conducerea lui Kasym Khan, s-a extins considerabil, până aproape de munții Ural!

De-a lungul timpului, Kazahstanul a trecut prin numeroase provocări, cu precădere în perioada dominației sovietice. După ce repetatele invazii ale poporului Dzungar i-au lăsat vulnerabili, kazahii și-au îndreptat atenția către Rusia, cu scopul de a obține protecție. În 1730, khanul Abū'l-Khayr a jurat credință împărătesei Anna a Rusiei, iar de atunci imixtiunile rușilor în Kazahstan au fost neîncetate.

Sursă foto: nomadsland.travel - <https://nomadsland.travel/en/before-you-go/kazakhstan/understand/history/history-kazakhstan>

Sursă foto: minzifatravel.com - <https://minzifatravel.com/destinations-blog/central-asia-blog/kazakhstan-blog/kazakhstan-history>

Sursă foto: en.wikipedia.org - https://en.wikipedia.org/wiki/Kazakhstan#/media/File:SB_-_Kazakh_woman_on_horse.jpg

CONTEXT LOCAL - URSS, INDEPENDENȚA ȘI MODERNIZAREA

Odată cu instalarea comunismului în Uniunea Sovietică, Kazahstanul a suferit drastic, în special din cauza colectivizării forțate. Peste 1,5 milioane de kazahi au decedat între 1926 și 1939 ca urmare a foametei, bolilor sau violențelor.

În ultimele trei decenii, după destrămarea Uniunii Sovietice și declararea independenței la începutul anilor 1990, Kazahstan a experimentat o modernizare rapidă, alături de stabilitate politică și creștere economică în urma exportului extensiv de petrol, devenind un important centru de afaceri regional sub conducerea lui Nursultan Nazarbayev (n. 1940).

Nazarbayev a fost președintele Kazahstanului 29 de ani, timp în care a pus bazele autonomiei economice și a creșterii nivelului de trai, dar a și instituit, treptat, un regim tot mai autoritar, înăbușind proteste, oprind ascensiunea partidelor politice de opoziție și modificând constituția în repetate rânduri, pentru a-și prelungi mandatul.

Cu toate acestea, Nazarbayev a renunțat de bună voie la putere în 2019, fiind succedat de Kassym-Jomart Tokayev, autorul a multiple reforme menite să slăbească tendințele dictatoriale promovate de Nazarbayev. În continuare, Kazahstanul se confruntă cu provocări, cum ar fi diversificarea economiei, gestionarea resurselor naturale și promovarea drepturilor omului, dar este, totodată, cel mai modern și prosper stat din Asia Centrală.

Sursă foto: worldatlas.com - <https://www.worldatlas.com/geography/the-soviet-union.html>

Sursă foto: budapesttimes.hu - <https://www.budapesttimes.hu/world/nursultan-nazarbayev-and-establishing-of-independent-kazakhstan/>

Sursă foto: gov.kz - <https://www.gov.kz/memleket/entities/mfa-bratislava/press/news/details/690386?lang=en>

Știați că...

Kazahstan este ultima țară a blocului sovietic care și-a declarat independența după destrămarea URSS, pe 16 decembrie 1991? Rusia, componenta principală a URSS-ului, și-a declarat independența cu 4 zile înainte.²

Kazahstan este, totodată, primul stat ex-URSS care și-a lichidat arsenalul nuclear.³

Sursă foto: brilliantmpas.com - <https://brilliantmaps.com/kazakhstan-ssr/>

Sursă foto: brookings.edu - <https://www.brookings.edu/articles/castle-bravo-the-largest-u-s-nuclear-explosion/>

CONTEXT CINEMATOGRAFIC - CINEMAUL KAZAH

Se poate spune că industria cinematografică din Kazahstan a început odată cu filmul *Amangeldy* (r. Moisei Levin, 1938), primul lungmetraj de origine kazahă, ce relatează povestea eroului național Amangeldy Ivanov și lupta sa împotriva coteropitorilor din Imperiul Țarist.⁴

„Epoca de aur” a cinemaului kazah s-a petrecut în timpul carierei lui Shaken Aimanov, cel mai renumit cineașt kazah din istorie. La origine actor, Aimanov a studiat teatrul și filmul și a activat cu mare succes în ambele zone artistice, primind premiul Stalin pentru regie de teatru și realizând 11 filme de lungmetraj în 16 ani.⁵

În perioada contemporană, regizori precum Darezhan Omirbaev și Sergei Dvortsevov au adus recunoaștere internațională cinematografului kazah. Filmul *Tulpan* (2008) al lui Dvortsevov a câștigat premiul „Un Certain Regard” la Festivalul de Film de la Cannes, iar *The Old Man* (2012) de Ermekek Tursunov a fost nominalizat la premiile Oscar pentru Cel mai bun film străin. Începând cu 2019, odată cu adoptarea Legii Cinematografului național, Kazahstanul produce peste 30 de lungmetraje anual, ceea ce reflectă o industrie din ce în ce mai dinamică.⁶

Captură ecran *Amangeldy*

Shaken Aimanov - sursa: <https://biography.com.ua/en/shaken-aimanov/>

Sergei Dvortsevov, Closing Ceremony of Un Certain Regard (Sergei Dvortsevov la decernarea „Un Certain Regard”) © Julia Brechler - sursa: festival-cannes.com

2. Pagină Web: <https://brilliantmaps.com/kazakhstan-ssr/>

3. Pagină Web: <https://www.mae.ro/node/4495>

4. Articol: <https://qazaqculture.com/heritage/kino/nacionalnaya-kinostudiya-kazahfilm-imeni-shakena-ajmanova>

5. Wikipedia: [https://en.wikipedia.org/wiki/Shaken_Aimanov#Filmography_\(director\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Shaken_Aimanov#Filmography_(director))

6. Articol: <https://qazalem.kz/en/about-kazakhstan/4/35>

SITUAȚIA FAMILIILOR MONOPARENTALE DIN KAZAHSTAN

Scurtmetrajul ne prezintă două familii monoparentale, ambele formate din mamă și fiu. În ciuda situațiilor materiale foarte diferite și a motivelor pentru care familiile lor sunt susținute de un singur părinte (deces, respectiv divorț), apartenența la aceeași clasă familială pare să echilibreze raportul celor doi băieți, oferindu-i în special lui Karim instrumentele necesare pentru a empatiza cu Artur.

De altfel, Institutul pentru Dezvoltare Socială din Kazahstan atrăgea atenția, în februarie 2022, că „în Kazahstan, aproximativ 18% dintre copii trăiesc în gospodării monoparentale. Majoritatea acestor gospodării sunt conduse de femei, reflectând un trend global în care familiile monoparentale cu mame sunt mai frecvente decât familiile monoparentale cu tați. În ciuda provocărilor, acest segment demografic este semnificativ și în creștere, contribuind la schimbări mai ample în structurile familiale din țară.”⁷

Number of single-parent families (nuclear households)

In Republic of Kazakhstan by 2009 year

520 986

households composed of mothers with children

452 730

households composed of fathers with children

68 256

Sursă foto: https://gender.stat.gov.kz/page/frontend/detail?cid=10&slug=-8&cat_id=18&lang=en

(RE)VIZIONAREA FILMULUI

DOUĂ TIPURI DE RĂSPUNS LA ACEEAȘI PROBLEMĂ: LIPSA TATĂLUI

Scurtmetrajul *Puiul* evidențiază anumite impedimente ce apar în viața adolescenților crescuți în familii monoparentale, în cazul de față băieți crescuți de mamele lor. Povestea pune în opoziție două familii ce au comportamente total diferite, prezentate ca două extreme:

Artur vs Karim

Artur, retras în sine până la muțenie propriu-zisă și Karim, care exteriorizează supărarea acumulată printr-un comportament de bully, obișnuit să îi necăjească pe cei din jur și să facă pe durul.

Captură ecran *Chicken*

7. Articol: *Latest report reveals new data and trends on families in Kazakhstan*, de Assel Satubaldina, 24 februarie 2023 - https://en.inform.kz/news/latest-report-reveals-new-data-and-trends-on-families-in-kazakhstan_a4039523/

Mama lui Artur vs mama lui Karim

Mama lui Artur, blândă, dar supraprotectivă, care nu înțelege de ce ea și fiul ei trebuie să treacă prin necazurile prin care trec și, la pol opus, mama lui Karim, care își varsă furia cauzată de abandonul fostului soț pe băiatul său, făcându-l deliberat să sufere la orice întrevedere cu acesta și reproșându-i că acceptă cadouri de la el.

Captură ecran *Chicken*

CE NE SPUNE PSIHOTERAPEUTUL DESPRE ASTA?

Cele două mame sunt egale, comportamental, de la început și până la final. Ele nu se schimbă. Personajele centrale, cele pe care povestea se sprijină pentru a evolua, sunt cei doi băieți.

Am întrebat-o pe psihoterapeuta Raluca Gordan cum ar fi bine să le privim pe cele două mame, atât de diferite și, în același timp, atât de asemănătoare ca fond.

„Ambele mame își gestionează viața cât se poate de bine în contextul dat. Atât pot ele să ducă, astea sunt resursele de care dispun ele acum. Nu putem spune dacă reacționează bine sau rău. Ele reacționează conform fiecărei suferințe în parte. O mamă are soțul pierdut prin moarte, cealaltă, prin divorț. Scopul nu este să judecăm, ci să vedem suferința din spatele acțiunilor.

Nu doar mamele sau părinții sunt responsabili pentru acțiunile copilului lor. Dacă noi gândim așa, e ca și cum am anula orice trăsătură distinctă a copilului. Ca și cum ei, copiii, sunt doar rezultatul a ce vrem noi, părinții, să transmitem mai departe. Părintele este într-adevăr responsabil într-o mare măsură, dar și copilul are partea lui de responsabilitate.

Raționamentul ar suna așa: OK, am făcut greșeala asta. Pot să mă gândesc că părintele e de vină sau pot să mi-o asum, e în controlul meu. Și atunci, integrând lucrul ăsta, probabilitatea ca greșeala să se repete e mai mică. Că e greșeala mea, nu a părintelui. Eu pe părinte nu pot să-l controlez, dar pe mine mă pot controla într-o anumită etapă. Sigur, la 4 ani nu mă pot controla, dar la 14, 15 ani clar avem capacitatea de autocontrol formată.”

ELEMENTELE POVEȘTII - CINE ESTE PERSONAJUL PRINCIPAL?

Filmul este deci construit pe o sumă de opoziții. O diferență semnificativă între cei doi băieți este din **modul de construcție a fiecărui personaj în parte.**

Artur, poreclit Puiul din cauza obsesiei sale cu ouăle de găină, este genul de **personaj căruia i se întâmplă lucruri.** Deși atrage atenția prin acțiunile sale – se strecoară în mod repetat afară din casă și fură câte un ou de la magazin – faptele sale nu au consecințe care să determine schimbări în viața lui.

Este mai mult o rutină neobișnuită decât ceva ce face conștient că ar produce orice fel de schimbare.

Captură ecran *Chicken*

Karim face tot felul de lucruri care au consecințe și asupra sa și asupra celor din jur. El este un **personaj activ**. De exemplu, când fetele mai mari îi captează atenția, abandonează, fără explicații, jocul de cărți cu băieții și pleacă să le impresioneze, ca mai apoi să fie dezamăgit de reacția lor și să se răzbune. Intervine când mama sa vrea să depună plângere la poliție împotriva lui Artur. Și, mai mult de atât, după ce înțelege că Artur suferă de o traumă severă și trece prin greutăți asemănătoare cu ale sale, decide să-l ajute.

Deși Artur, a cărui poreclă dă și numele filmului, pare personajul principal, se pune întrebarea dacă el este și eroul filmului. **Artur trece printr-o transformare, dar aceasta nu vine ca urmare a unei călătorii interioare, a unei schimbări de comportament sau a unei conștientizări de vreun fel, ci este un efect al transformării și începutului de maturizare a lui Karim și a acțiunilor pe care acesta a ales să le facă.**

Capturi ecran *Chicken*

PARTICULARIZAREA PERSONAJELOR CU MIJLOACE VIZUALE

Diferențele dintre cei doi băieți nu apar doar la nivelul poveștii, în ceea ce ține de comportamentul și limbajul lor sau relația cu mama. Anastassiya Biryucheva îi portretizează și vizual în termeni opuși. Actorul care interpretează rolul Karim are o înfățișare mai dură, este îmbrăcat în culori reci (albastru, mov etc.), pe când actorul ce îl interpretează pe Artur are o alură angelică și poartă haine în tonuri calde (portocaliu, galben etc.).

Mai mult, spre final, Artur este însoțit de un halou de lumină, asemenea unui sfânt, ceea ce se aliniază pe de o parte cu acest portret aproape religios al omului blând. Pe de altă parte, această candoare excesivă îi poate face și un deserviciu în raportul cu spectatorul, conferindu-i o aură aparent intangibilă, ce ar putea întrerupe imersiunea publicului.

Poate cea mai umană, deși șocantă, reacție pe care Artur o are este lovirea lui Karim. Cu toate că este problematică în portretizare, pentru că perpetuează un stereotip al reacțiilor impredictibile pe care le au persoanele cu dizabilități, reacția sa la nedreptatea ce i s-a făcut îl face mai credibil ca personaj, dă emoție și sentimentul că observăm într-adevăr un adolescent cu reacții autentice.

Observați ce alte diferențe mai există între cei doi băieți (interioarele apartamentelor, obiectele pe care le folosesc).

Capturi ecran *Chicken*

ESTE ARTUR RETARDAT?

Utilizarea denumirii unei dizabilități pentru a insulta o persoană a devenit ceva atât de comun încât de multe ori nici nu observăm asta.

De exemplu, urmăriți de câte ori este numit Artur „idiot” sau „retard” în doar 19 minute, fără ca acest fapt să iasă neapărat în evidență.

Este important să înțelegem acești termeni și să îi folosim corect. Filmul chiar asta face: uz excesiv de termeni peiorativi la adresa lui Artur. Povestea se deschide cu imaginea lui Artur țintuit pe gazon. Apoi îl auzim făcut „retardat”, „idiot”, „debil”, atât de copiii de vârsta sa, cât și de adulți. Totuși, între ce auzim de la celelalte personaje și ce vedem cu adevărat sunt diferențe majore.

Capturi ecran *Chicken*

Ce vedem?

Un băiat tăcut, care e atent la detalii, se bucură să fie în centrul atenției copiilor mai mici, își îmbrățișează călduros mama, are o atenție sporită, cu care rezolvă un puzzle cu multe piese, și deține un teanc de cărți pe birou. Nimic din imagine nu dă senzația că avem de-a face cu o persoană cu deficiențe cognitive. Când i se vorbește, este cât se poate de clar că înțelege ce aude, când i se reproșează ceva, se rușinează. În plus, are planuri clare: sare geamul, e atent să nu fie observat când vrea să fure un ou etc.

Cum se schimbă percepția spectatorului după ce aflăm povestea din spatele mutismului lui Artur? Tatăl băiatului a murit în fața sa și, de atunci, de când avea 6 ani, acesta nu a mai vorbit. Artur se transformă dintr-un „retardat” într-un băiat traumatizat. Îi putem înțelege problema, iar Karim găsește o puternică oglindire – nici Artur nu mai are tată și suferă din această cauză.

Capturi ecran *Chicken*

Până la minutul 10, tu ce ai crezut despre Artur?
Ai crezut că are într-adevăr o dizabilitate?

CE NE SPUNE PSIHOTERAPEUTUL DESPRE ASTA?

Am rugat-o pe psihoterapeuta Raluca Gordan să ne explice acești termeni.

„Retardul e un deficit cognitiv cu care ne putem naște sau pe care îl putem dobândi în urma unor accidente, unor situații traumatiche. Ceea ce mi se pare foarte important în modul ăsta de a defini conceptul e faptul că nu ne dorim asta deloc. Și atunci, în momentul în care o persoană intră într-un soi de bullying, primește etichetele astea cu foarte multă agresivitate din partea celorlalți, ca și cum ceilalți ar blama persoana pentru așa ceva. Ceea ce este foarte trist, pentru că nu e un act de voință. Pur și simplu s-a întâmplat independent de voința mea și, mai mult decât atât, îmi îngreunează viața, îmi aduce multă suferință și cei din jurul meu îmi aduc și mai multă suferință.”

Acum, ar fi nevoie într-adevăr să se facă diferențierea între forme similare cu ceea ce înseamnă **retard cauzat de stres post-traumatic și retardul în sine**. Da, în situații de șoc pot apărea, periodic cel puțin, anumite declinuri cognitive, dar asta nu înseamnă că avem retard. Asta înseamnă că resursele noastre, inclusiv cele intelectuale uneori, sunt blocate, așa cum și băiețelul din film avea blocată capacitatea de a vorbi. El nu vorbește iar cei din jur îl consideră retardat. Aici e o dificultate, într-adevăr, destul de mare să se facă diferențierea, să înțelegi că nu-i vorba de retard, ci de alt tip de suferință emoțională, care afectează și capacitatea asta. Căci, da, sunt cazuri de genul ăsta. Uneori mai toate capacitățile sunt afectate. Există persoane care se retrag într-o stare de catatonie completă, nu mai vor să vorbească cu nimeni, nu mai aud, nu mai văd, sunt doar în lumea lor, cumva. Ceea ce e foarte greu de dus.”

Capturi ecran *Chicken*

„**Muțenia selectivă**, într-adevăr, se instalează în situații de șoc. Atunci, persoana realmente nu este capabilă, nu că nu vrea. Și e destul de dificil pentru cei din jur să înțeleagă faptul că nu e un act de voință, ci de incapacitate. Într-o primă fază, ceilalți (când zic ceilalți mă refer la persoane semnificative, la mediul familial, la mediul educațional) pot reacționa agresiv, în sensul în care pun presiune pe copil să vorbească. Asta vine din cauza unui mecanism de tip negare: persoana exagerează, trebuie să vorbească, ce legătură are vorbitul cu suferința emoțională? etc. Este o reacție a celor ce nu sunt într-o primă fază pregătiți să înțeleagă profunzimea suferinței. Dacă are loc un soi de psihoeucație, atunci ei pot ajunge să accepte faptul că da, este o problemă, și să accepte că persoana poate să reacționeze în felul ăsta. Și atunci poziția nu mai e de rivalitate sau de agresivitate, ci se transformă în una de sprijin: OK, am reacționat așa, nu am înțeles care este suferința, hai să văd ce pot să fac acum.

Idiot - în istoricul conceptului de dizabilitate, «idiot» era un anumit grad de retard. El nu se mai folosește deloc în limbajul științific, a rămas astăzi doar un termen în limbajul popular. Dacă e să ne referim la modul în care se adresează cei din film, atunci «idiot» egal «retardat». Dar și aici... nu se mai folosesc etichetele în felul ăsta: retardat. Se folosește: persoană cu retard. Dacă spunem despre cineva că este retardat, înseamnă că reducem persoana la această singură trăsătură. Dacă spunem că e o persoană cu retard, asta înseamnă că persoana respectivă poate să aibă multe alte calități sau trăsături, asta e doar una dintre ele.”

POST-VIZIONARE, ALTE SUBIECTE POSIBILE

FILME COMING OF AGE

Puiul este prin excelență un *coming of age movie* - o poveste care urmărește maturizarea unui copil sau adolescent și evoluția sa emoțională, pe fondul anumitor evenimente, care îi modifică perspectiva despre sine și despre lume, precum prima iubire, terminarea liceului sau plecarea de acasă.⁸

Coming of age este un gen foarte popular în literatură (unde echivalentul ar fi *bildungsromanul*) și în filmele cu și despre copii și adolescenți. Caracteristicile principale ale genului sunt: dezvoltarea și schimbarea fundamentală a personajului principal, abundența dialogului - având în vedere explorarea vieții interioare intense a tinerilor - și comentariul social pe subiecte sensibile, precum discuții despre rasă, stimă de sine, identitate de gen etc.

Printre cele mai grăitoare exemple este lungmetrajul *Boyhood* (r. Richard Linklater, 2014), ce urmărește povestea vieții lui Mason (Ellar Coltrane) din copilărie până în primul an de facultate*. Alte filme notabile în cadrul genului sunt: *Ferris Bueller's Day Off* (r. John Hughes, 1986), *Eighth Grade* (r. Bo Burnham, 2018) sau *Lady Bird* (r. Greta Gerwig, 2017).

Captură ecran *Eighth Grade*

Captură ecran *Boyhood*

***Fun Fact:** Cineastul american a realizat și un experiment cu ocazia acestui film, filmând timp de 12 ani cu aceiași actori, astfel încât să atingă un nivel de autenticitate cât mai ridicat. Citiți mai multe despre *Boyhood* în fișa filmului *Nest*.⁹

8. Pagină Web: <https://www.masterclass.com/articles/coming-of-age-movies>

9. Fișă *Nest/Cuibul* - <https://oradecinema.tiff.ro/nest/>

PROGRAM CO-FINANȚAT DE:

Groupama

unatc

universitatea națională
de artă teatrală
și cinematografică
„I.L. Caragiale”

PRIMĂRIA ȘI
CONSILIUL LOCAL
CLUJ-NAPOCA

CONSILIUL
JUDEȚEAN
CLUJ

COLEGIUL NAȚIONAL
GHEORGHE
ȘINCAI
LITTERIS ET PIETATI SACRUM

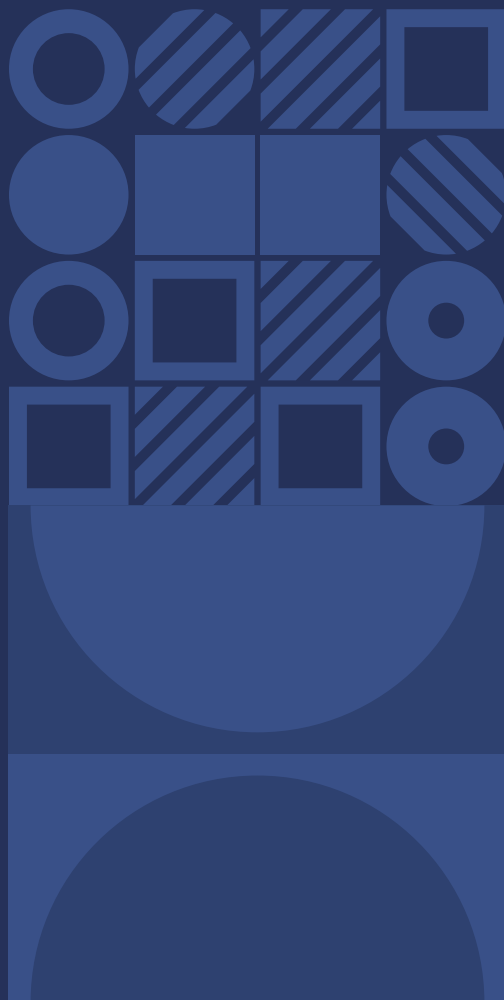

Member of
the Creative Cities Network

VISIT CLUJ
The Heart of Transylvania

Ora de cinema

Program de educație cinematografică
și educație prin film

2024

oradecinema.tiff.ro